

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 11 năm 2022

Số 628

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao ai cũng muốn trang trí đẹp?
- 2) Bằng lòng làm tốt cho nơi ở là sao?
- 3) Biết được tình Trời là cao quý?
- 4) Sự vô cùng tận của Trời có giá trị hay không?
- 5) Vô cùng tận là không có bờ bến tại sao?
- 6) Thành tâm học hỏi có ích gì không?
- 7) Ai là thật ai là giả?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<i>San Diego 27-01-05 1:01AM</i> 1) Hỏi: Tại sao ai cũng muốn trang trí đẹp? Đáp: Thừa xứ nóng rất cần sạch sẽ và mát mắt. Kệ: Dày công xây đắp đẹp tươi tốt Sáng sửa tô màu sáng và vui Mát mẻ ai cũng đều thích thú Bằng lòng trang trí đẹp an vui.	<i>San Diego 28-01-05 8:15AM</i> 2) Hỏi: Bằng lòng làm tốt cho nơi ở là sao? Đáp: Thừa bằng lòng làm tốt là người sạch và trật tự. Kệ: Quý thương nơi ở là người tốt Trang trí vui tươi đẹp mắt người Xây dựng không ngừng trong đẹp mắt Vui chung sum họp tự vui cười.
<i>San Diego 29-01-05 5:43AM</i> 3) Hỏi: Biết được tình Trời là cao quý? Đáp: Thừa biết được tình Trời là cao quý vô cùng tận. Kệ: Duyên Trời sáng chói khắp nơi nơi Tiến hóa thâm sâu đạt tới nơi Thành thật thực hành chiếu chuyển hợp Quy nguyên thiên giác sáng tâm Trời.	<i>San Diego 30-01-05 1:53PM</i> 4) Hỏi: Sự vô cùng tận của Trời có giá trị hay không? Đáp: Thừa sự vô cùng tận của Trời rất có giá trị. Kệ: Giá trị vô cùng của điển ban Thâm sâu học hỏi tự quy hàng Đời đời vẫn có không phai lãng Học hỏi vô cùng tự tiến thân.
<i>San Diego 31-01-05 11:46PM</i> 5) Hỏi: Vô cùng tận là không có bờ bến tại sao? Đáp: Thừa vô cùng tận là phải làm việc tới vô cùng. Kệ: Thực hành tới đích là vô cùng Giải tỏa phân ưu sắc giới không Duyên Đạo tình Đời chuyển tới tấp Thành tâm thực hiện tránh sai lầm.	<i>San Diego, 01-02-2005</i> 6) Hỏi: Thành tâm học hỏi có ích gì không? Đáp: Thừa thành tâm và nhịn nhục đều có hữu ích. Kệ: Quy nguyên giếng mối tự phân minh Thể hiện chơn tâm tự cứu mình Biến chuyển vô cùng tâm xuất phát Bình tâm học hỏi tự tâm hành.
<i>San Diego, 02-02-05 8: 33 AM</i> 7) Hỏi: Ai là thật ai là giả? Đáp: Thừa người thực hành là thật người không hành và nói là giả. Kệ : Thực hành chơn giác cứu chơn tâm Học hỏi vô cùng tự thức tu Uỷển chuyển vô cùng quy nội thức Thành tâm tu luyện pháp phân hành.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 23 (tiếp theo)

...

“*Chẳng còn vọng động ước mơ*”: Không còn vọng động, không còn sự ước mơ, ảo ảnh nữa.

“*Tự khai tự triển hợp giờ cảm giao*”: Tự khai, tự phát triển hợp thì giờ cảm giao từ hư không chuyển hóa xuống và từ ở dưới này mình đi lên kịp thời.

“*Hòa đồng muôn sắc muôn màu*”: Chúng ta thiên càng ngày càng giác, càng mở, thì nó hòa đồng muôn sắc muôn màu. Mình thấy tất cả đều là một mà thôi. Hư không là chính đáng nhưng mà nó biến chuyển thành muôn sắc muôn màu.

“*Quy nguyên một mối đáp tàu về quê*”: Lúc đó chúng ta chỉ giữ hư không có một mối thôi, thì chúng ta có thể nhờ thanh điền đó trợ tiến để chúng ta về quê xưa chốn cũ nguồn cội.

“*Cảnh đời tạm sống chán chê*”: Mọi người chúng ta thấy rõ rồi, trong định luật sanh, lão, bệnh, tử mọi người không từ chối được. Thấy cái cảnh tạm chưa? Cầu xin gì rồi cũng phải rời khỏi ra đi.

“*Sanh trụ hoại diệt chẳng mê làm gì*”: Có sanh, trụ rồi hoại diệt. Hư càng ngày càng hư, càng tiêu diệt hơn. Chẳng mê làm gì, không còn mê và không còn ca tụng cái việc đó để làm gì nữa. Chúng ta quên nó đi, rồi chúng ta mới trở về tâm linh sáng suốt, trở về cảnh đời đời. Thấy chúng ta đang học và đang tiến rõ ràng. Nhờ cảnh đau khổ này chúng ta mới tiến hóa, mượn đời mới qua đạo rõ ràng. Cho nên chúng ta luôn luôn tu trong đời đạo, thương yêu cảm mến để học hỏi và tiến hóa.

“*Thanh bình phẳng lặng một khi*”: Chúng ta tu một ngày nào đó tâm chúng ta thanh bình phẳng lặng rồi...

“*Chơn tâm ngộ pháp tiến ghi đời đời*”: Lúc đó, chúng ta mới thấy chơn tâm của chính chúng ta. Hỏi nào tới giờ cứ dụng tâm, nhưng mà không biết chơn tâm ở đâu. Chỉ thanh điền hòa đồng với càn khôn vũ trụ mới thấy rõ chơn tâm. Lúc đó mới ngộ pháp, tiến ghi đời đời. Lúc đó chúng ta cứ giữ cái giềng mối đó đi tới liên tục bất tận và đi tới mãi mãi.

“*Chẳng còn loạn động xa rời*”: Không còn bày ra những chuyện rắc rối cho chính mình. Không còn sân si, không còn chấp, không còn mê nữa. Chấp mê đều là loạn động.

“*Hư không đại định đạt nơi quy hồn*”: Mình tiến về hư không đại định thì đạt nơi quy hồn. Hỏi chứ bây giờ tôi đang lộn xộn, hoàn cảnh như thế này, vợ con như vậy mà làm sao, chừng nào tôi mới tới đại định được.

Nếu tôi chịu học ở trong hoàn cảnh này, tôi chấp nhận học bài và trả bài, tôi thấy rõ là tôi bất diệt. Tôi có phần hồn thiếu sáng suốt mà thôi, tôi mới rơi vào trong điểm này, trong hoàn cảnh này để học. Tôi ráng học, tôi ráng chấp nhận thì mới thấy tôi tiến, mà tôi tiến tới đâu? Tiến tới hư không. Tôi mới buông bỏ tất cả những nghiệp chướng tại thế do khẩu nghiệp, ý nghiệp của tôi tạo thành. Bây giờ tôi dẹp hết, lấy thanh tịnh làm đích thì tôi mới phối hợp, hòa cảm với hư không đại định. Tôi mới đạt tới nơi, quy hồn trở về quê xưa chốn cũ được.

“*Sống trong sáng suốt ôn tồn*”: Chúng ta sống trong sự sáng suốt, ôn tồn, hòa nhã tiến triển.

“*Nơi nào cũng tiến cũng đôn trí tâm*”: Ở nơi nào, chúng ta thấy sống cách nào cũng là sự tinh vi của Trời Đất sắp đặt. Chứ không có một con người nào có thể sắp đặt được sự tinh vi mực mọo đó để chúng ta học rồi chúng ta tiến. Ở chỗ nào chúng ta cũng nhờ hoàn cảnh đó đôn trí tâm để thăng tiến.

“*Lý trời siêu diệu thậm thâm*”: Khi các bạn ngồi thanh tịnh, các bạn thấy muôn loài vạn vật đều sanh bởi Trời, bởi Đấng Tạo Hóa thì các bạn càng tìm thấy, càng hiểu rõ sự siêu diệu thậm thâm trong bạn. Chính bạn có một khối óc tinh vi để sống. Bạn có một giây phút thanh tịnh để cảm mến Trời Đất. Rồi càng phát triển nữa thì các bạn mới thấy rõ sự siêu diệu thậm thâm trong trí óc của các bạn nó phát triển vô cùng, không bị giới hạn bởi tiếng nói, bởi mắt thấy, bởi tai nghe, bởi mũi ngửi. Không bị giới hạn nhưng mà ý chí của các bạn cứ tìm mãi, tìm mãi

trong thanh tịnh, thì các bạn thấy sự siêu diệu thậm thâm rõ ràng.

“*Cha không buông bỏ chơn tâm của hồn*”: Bề trên đâu có bỏ hồn. Chơn tâm của hồn là sự sáng suốt của hồn được phát khởi và tìm hiểu sự đời đời. Bề trên không bao giờ bỏ. Trừ phi cái hồn mê muội và tạo cái tâm thành ra ma quỷ động loạn hướng hạ thì tự nó diệt nó mà thôi chớ bề trên không bao giờ bỏ. Bề trên luôn luôn mở sẵn con đường cho phần hồn của chúng ta tiến triển tới vô cùng tận. Nếu Ngài đóng cửa làm sao chúng ta có cơ hội tiến vô cùng tận. Muốn tiến tới vô cùng tận thì vô cùng đau khổ, vô cùng rắc rối, chúng ta phải chấp nhận học để tiến. Sau một chuyện rắc rối, sau một cơn đau khổ trong cuộc đời của các bạn, các bạn thấy có kết quả, các bạn thấy sung sướng đã giải quyết được, làm cho các bạn sáng suốt thêm, thương yêu thêm, cởi mở thêm. Đó, đều là những người đã vượt qua

những cảnh thử thách đau khổ trong chu trình tiến triển của phần hồn mà thôi.

“*Thế gian mê muội chẳng tồn*”: Thế gian mê muội, để cho người ta mê, thích, nhưng mà không có bền. Chúng ta ý thức trước rồi, rõ ràng rồi, càng ngày càng lớn tuổi càng thấy không có chuyện bền.

“*Kéo lôi học hỏi tạo còn cảm giao*”: Học hỏi chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, tiền bạc, vợ chồng, gia đình, chỉ tạo còn cảm giao, để người này biết người kia, người kia biết người nọ thực hiện một phần sáng suốt yêu thương mà thôi, chứ không đưa phần hồn tiến hóa mạnh bằng những người chịu tu. Tu là cương quyết sửa mình, mượn đời qua đạo rõ ràng.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thông Báo

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi.

1. Thiền Viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới   CAN 200 CAD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ : .....
- Địa chỉ : .....
- Email : .....
- Điện thoại : .....
- Phát tâm số tiền : .....USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717**

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic City, ngày 9 tháng 9 năm 1996

HỒI KÝ CHUYẾN ĐI LAS VEGAS

--
(nhận nhà vát vả)

Nhận nhà to lớn hơn tôi
Do ban giới thiệu tạo ngôi ở đời
Bước vào an nghỉ một nơi
Hồi sơn khó chịu nghỉ ngơi không thành
Đêm khuya thức dậy chạy nhanh
Chiếc xe năm trăm rưỡi chiều manh không bì
Chạy ra thoát nạn thực thi
Sơn lâm cay mắt khó ghi điều lành
Càng đi càng chạy càng nhanh
Một mình xe chạy không ai bộ hành
Đường thời bụi bặm khó quanh
Một hồi mới biết chạy quanh trật đường
Tìm ra lối thoát dễ thương
MGM trực chỉ một đường đến nơi
Xin phòng tạm trú nghỉ ngơi
Một đêm sống tạm hợp thời chơi vui
Trần Thanh cảm động bụi đời
Thương Thầy không biết làm vui cách nào
Chơn thành cũng muốn ước ao
Thầy vui sống mãi thấp cao được nhờ
Nghĩ Thầy cũng phải bơ vơ

Giúp người cũng phải bơ phờ thâu đêm
Qua đêm được ngủ ấm êm
Mừng vui lại đến MGM thăm Thầy
Thầy trò trong cảnh vui vầy
Trở về nhà lớn hăng say chung cùng
Anh em tử muội bao dung
Chung thiên vui khỏe trung dung đạo đời
Treo hình trên vách vui tươi
Vô Vi bể kiếng người người đợi xem
Tham thiên nhập định tạo niềm
Monte Carlo trực chỉ kiếm thêm chút tiền
Ngồi bàn roulette rất yên
Không thua không thiếu vẫn quên được tiền
Bước qua lãnh vực MGM
Bước vào sông lớn hợp duyên với mình
Bốn ngàn hai bạc nhẹ khinh
Chia cho bạn đạo người mình hai mươi
Ai ai cũng ước nở cười
Có ăn có bạc người người lạc quan
Thế gian như cảnh thiên đàng
Không lo không khổ tâm an ra về.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

80. CHUYỆN NGƯỜI THỢ DỆT BHIMASENA (*Tiền Thân Bhimasena*)

Trước người nói khoác lác...,

...
Lại một hôm, người ta báo cho vua biết có một con trâu chặn đường phá hại. Ngay tức khắc, vua cho gọi Bhimasena. Làm theo cách thức của Bồ Tát, kẻ ấy giết được con trâu như đã giết con cọp và đi trở về. Vua lại cho kẻ ấy nhiều tiền. Anh ta trở thành có quyền hành lớn. Say mê quyền thế, anh ta khinh thường Bồ Tát, không chấp thuận ý kiến của Bồ Tát nữa. Anh ta nói:

- Ta sống đâu có cần người? Người tưởng người là kẻ nào vậy?

Anh ta nói nhiều lời ác độc thô lỗ như vậy.

Sau một vài ngày, một vị vua thù địch đi đến, bao vây Ba-la-nại và đưa tối hậu thư cho vua: Hoặc là giao thành, hoặc là đánh. Vua sai Bhimasena ra giao chiến.

Kẻ ấy mặc đồ lính trận, mang áo giáp đầy mình, ngồi trên lưng con voi cũng khéo mang áo giáp. Bồ Tát sợ Bhimasena bị giết, cũng nai nịt áo giáp đầy đủ ngồi nép mình sau lưng Bhimasena. Con voi với đại chúng vây quanh, đi ra khỏi cửa thành, đến đầu bãi chiến trường. Bhimasena nghe tiếng trống trận, bắt đầu run sợ. Bồ Tát nói:

- Nay nếu bạn rơi từ trên lưng con voi xuống, bạn sẽ chết.

Bồ Tát lấy một sợi dây cột Bhimasena lại cho khỏi rơi từ lưng voi và nắm chặt lấy dây. Nhưng

khi thấy bãi chiến trường, Bhimasena quá run rẩy, sợ chết, đã đi đại tiện trên lưng voi. Bồ Tát nói:

- Bhimasena trước kia không phù hợp với Bhimasena hiện tại. Trước người tự cho là chiến sĩ đánh trận. Nay người chỉ có tài đại tiện trên lưng voi.

Nói xong, Bồ Tát đọc bài kệ này:

Trước người nói khoác lác,

Nay người chảy nước hôi,

Hai Bhi-ma-se-na

Đâu có phù hợp nhau

Đây là lời quyết chiến

Và đây người thảm bại.

Như vậy, Bồ Tát chỉ trích kẻ ấy và nói:

- Nay bạn, chớ sợ hãi! Ta đứng đây sao lại để bạn thảm bại?

Bồ Tát đỡ Bhimasena xuống lưng voi, bảo nó rửa ráy rồi về nhà. Bồ Tát nói:

- Hôm nay, ta sẽ giành được danh xưng!

Bồ Tát xông vào chiến trận, hét lớn tiếng, đánh tan đội quân, tóm cổ ông vua thù địch và giải về cho vua Ba-la-nại. Vua rất bằng lòng, thưởng cho Bồ Tát danh vọng lớn. Từ đấy về sau, bậc hiền triết Culladhanuggaha được biết tiếng khắp nước Diêm-phù-đề. Vua cho Bhimasena tiền

công, và đưa kẻ ấy về trú xứ cũ. Còn vua trọn đời làm các công đức như bồ thí v.v... và đi theo nghiệp của mình khi mệnh chung.

Bậc Đạo Sư nói:
- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Tỳ kheo này mới nói khoác lác, mà xưa kia, cũng đã như vậy rồi!

Bậc Đạo Sư nói pháp thoại xong, kết hợp các câu chuyện và nhận diện toàn thân:
- Lúc ấy Bhimasena là Tỳ kheo nói khoác, còn vị Hiền trí tiểu xạ thủ Culla-Dhanuggaha-Pandita là Ta vậy.

(còn tiếp)